

Sygn. akt IV Ca 512/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

30 lipca 2019 roku

Sąd Okręgowy w Płocku, IV Wydział Cywilny - Odwoławczy

w składzie:

Przewodnicząca SSO Renata Wanecka

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 30 lipca 2019r. w P.

sprawy z powództwa H. S.

przeciwko M. K.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Mławie z 14 marca 2019 r.

sygn. C 1806/17

1. Zmienia zaskarżony wyrok i zasądza od M. K. na rzecz H. S. 20.000 zł (dwadzieścia tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 24 maja 2017 r. do dnia zapłaty oraz 3.917 zł (trzy tysiące dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
2. Zasądza od M. kamińskiego na rzecz H. S. 2.100 zł tytułem zwrotu kosztów procesu za II instancję.

Sygn. akt IV Ca 512/19

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 14 marca 2019r. Sąd Rejonowy w Mławie oddalił powództwo H. S. przeciwko M. K. o zapłatę z tytułu pożyczki w wysokości 20.000 zł.

Sąd Rejonowy ustalił:

22 października 2007r. H. S. zawarł z D. Bankiem umowę kredytu gotówkowego w wysokości 9.304 zł oraz z (...) Bankiem S.A. umowę kredytu w wysokości 13.037,90 zł.

Natomiast 25 października 2007r. H. S. i M. K. zawarli ustną umowę pożyczki, na podstawie której powód pożyczył pozwanemu 20.000 zł, która miała być zwrócona w ciągu roku. Pozwany nie oddał pieniędzy.

Dokonując oceny prawnej, Sąd I instancji wskazał, że podstawą roszczenia powoda jest art. 720 kc. Jednak, Sąd uznał, że uległo ono przedawnieniu. Powołując się na treść art. 118 kc w brzmieniu obowiązującym od 9 lipca 2018r., stwierdził że upłynął 6 – letni termin od wymagalności roszczenia, tj. od 25 października 2008r., ponieważ pozew został wniesiony 23 października 2017r.

Apelację od wyroku złożył H. S., zaskarżając go w całości i zarzucił naruszenie art. 118 kc w zw. z art. 1 i 5 ust. 1 i 2 ustawy o zmianie ustawy kodeks cywilny oraz niektórych ustaw z 13 kwietnia 2018r. poprzez niewłaściwe ich

zastosowanie i w konsekwencji oddalenie powództwa z uwagi na uznanie, że do roszczenia powoda stosuje się 6 – letni okres przedawnienia, o którym mowa w art. 118 kc, którego bieg rozpoczyna się 25 października 2008r., w sytuacji gdy przy prawidłowym zastosowaniu art. 1 i art. 5 ust. 1 i 2 ustawy zmieniającej, bieg 6 – letniego terminu przedawnienia w art. 118 kc rozpoczął się dla roszczenia powoda w dniu wejścia w życie ustawy zmieniającej, tj. 9 lipca 2018r.; jednak wobec brzmienia zdania 2 ustępu 2 art. 5 ustawy zmieniającej, uległ skróceniu i gdyby powód nie złożył pozwu oraz pomijając okoliczność uznania długu przez pozwanego, upłynąłby 25 października 2018r.

W oparciu o tak sformułowany zarzut, powód wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie od pozwanego na jego rzecz 20.000 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 24 maja 2017r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu za obie instancje.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna.

Sąd Okręgowy nie podziela poglądu Sądu I instancji, w myśl którego roszczenie powoda uległo przedawnieniu.

Podstawowe znaczenie dla oceny zarzutu przedawnienia, zgłoszonego przez pozwanego, mają przepisy przejściowe wprowadzające ustawę z 13 kwietnia 2018r. o zmianie ustawy Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2018.1104), która weszła w życie 9 lipca 2018r.

Z treści art. 5 ust. 1 ustawy nowelizującej Kodeks cywilny wynika, że do roszczeń powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i w tym dniu jeszcze nieprzedawnionych, stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy (tj. od 9 lipca 2018r.), przepisy Kodeksu cywilnego w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Roszczenie z umowy pożyczki, którego dochodzi powód, powstało jeszcze przed nowelizacją, tj. 25 października 2007r. i w dniu wejścia w życie zmiany, czyli 9 lipca 2018r. nie było przedawnione, bowiem w dotychczasowym brzmieniu art. 118 kc w tym wypadku okres przedawnienia wynosił 10 lat. Zatem co do zasady należy stosować znowelizowane przepisy.

Natomiast ustęp 2 art. 5 ustawy zmieniającej Kodeks cywilny stanowi, że, jeżeli zgodnie z Kodeksem cywilnym w nowym brzmieniu, termin przedawnienia jest krótszy niż według przepisów dotychczasowych, bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, czyli od 9 lipca 2018r. Jeżeli jednak przedawnienie, którego bieg terminu rozpoczął się przed dniem wejścia w życie nowelizacji, nastąpiłoby przy uwzględnieniu dotychczasowego terminu przedawnienia wcześniej, to przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że w dniu złożenia pozwu, czyli 23 października 2017r., art. 118 kc w dotychczasowym brzmieniu przewidywał 10 – letni termin przedawnienia. Zatem przy założeniu, że roszczenie powoda stało się wymagalne 25 października 2008r., przedawnienie nastąpiłoby 25 października 2018r. Złożenie pozwu rok wcześniej przerwało bieg przedawnienia i już tylko z tego powodu należy uznać, iż roszczenie nie jest przedawnione, wszak nastąpiła przerwa w jego biegu – stosownie do treści art. 123 kc.

Ponadto literalna wykładnia art. 5 ust. 2 ustawy zmieniającej Kodeks cywilny wskazuje na to, że 6 – letni termin przedawnienia można byłoby stosować w tym wypadku dopiero od dnia wejścia w życie nowelizacji, czyli od 9 lipca 2018r. Jednak zważywszy na zastrzeżenie wynikające ze zdania drugiego, w istocie bieg przedawnienia zakończyłby się tego samego dnia, co według przepisów dotychczasowych, czyli 25 października 2018r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy uznał, iż powództwo zasługiwało na uwzględnienie, zaś podniesiony przez M. K. zarzut przedawnienia, okazał się bezpodstawny.

Następstwem odmiennej oceny prawnej, prowadzącej do uwzględnienia powództwa, była konieczność zasądzenia od pozwanego zwrotu kosztów procesu, poniesionych przez powoda przed Sądem Rejonowym – stosownie do treści art.

98 kpc. Na zasądzoną z tego tytułu kwotę składają się: opłata od pozwu w wysokości 300 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa (3.600 zł + 17 zł). Wysokość wynagrodzenia adwokackiego została ustalona zgodnie z § 2 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 2 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Z tych wszystkich względów, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok na podstawie art. 386 § 1 kpc.

O kosztach procesu w postępowaniu odwoławczym Sąd również orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 kpc). Na zasądzoną z tego tytułu sumę składają się opłata od apelacji w wysokości 300 zł oraz wynagrodzenie adwokackie 1.800 zł (§ 10 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 2 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 2 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie).